

regulære Handel, idet den er opkøbt af Spekulanterne. Saa begynder den saakaldte Smughandel, idet de, som ligger inde med Varerne, er de stærkeste, fordi de Mennesker, der har Brug for Varen — naar det er en Nødvendighedsartikel —, trods Maksimalprisen søger at komme i Besiddelse af den, hvilket kun kan ske ved en Overpris. Hele dette System er i højeste Grad forkasteligt, og jeg vil meget henstille til Administrationen at have Opmærksomheden henvendt paa det, thi der er ingen Mening i, at disse hensynsløse Spekulanter skal have Lov til paa den Maade at lave Dyrtid og i mange Tilfælde at gøre det i Strid med de administrative Vedtagelser. Disse bryder de sig nemlig fejl om, fordi den Omstændighed, at der skal ikendes saavel Køberen som Sælgeren Bøder, naar Maksimalprisen omgaas, gør den hensynsløse Sælger stærk, thi den skadelidte risikerer ved en Anmeldelse at faa en Bøde selv og foretrækker derfor i de fleste Tilfælde at lade være med at foretage Anmeldelsen.

Det vilde imidlertid neppe være vanskeligt at komme paa Spor efter saadanne Tilfælde. Man behøver sikkert ikke at være forsynet med noget stort Opdagertalent for at kunne konstatere, at der er begaaet Mængder af Overtrædelser af de udstedte Forordninger angaaende Maksimalpriser. Det vilde saaledes være ret interessant at faa konstatere, hvorledes mere eller mindre vaadt Bøgebrænde i København er kommet op i en saa urimelig Pris som 6—7 Øre pr. Pund. Hvis man vil undersøge det Spørgsmaal lidt nærmere, vil man let se, at det egentlig ikke er Skovejere, der har gjort den bedste Forretning. Nej, det er Spekulant, som ikke har købt Træet som Brænde, men har købt det som Gavntræ. Gavntræ er nemlig ikke underkastet de Salgsforanstaltninger som almindeligt Brænde, men saadant Gavntræ skal kunne give en overordentlig god Fortjeneste, naar det bliver lavet til Pindebrænde og solgt i Pundevis i København. Jeg synes ikke, der er nogen som helst Anledning til at tage blidt paa disse Folk, som bliver Handelsmænd „for Tilfældet“, men ellers aldrig handler med Træ eller med de Artikler, de nu har gjort sig til Handelsmænd for, men som kun ligger paa Lur efter Spekulation og ikke gør sig Skrupler over, at de derved virker til at skrue Varepriserne i Vejret. Jeg vil, som sagt, lægge et godt Ord ind for, at disse Spekulanter kan blive Genstand for al den Fortræd og Forfølgelse, som

de fortjener, for der er ikke Spor af Mening i, at Samfundet skal finde sig i, at den Slags Snylters optræder til stor Fortræd for alle andre Samfundsborgere.

Det hænder ogsaa, at der er store Selskaber, der i høj Grad benytter sig af deres Magtstilling til at fordyre Varerne. Jeg tænker her paa et Tilfælde fra den sidste Tid, nemlig „Det danske Petroleums Aktieselskab“s Forhøjelse af Petroleumsprisen. Det har forhøjet Prisen fra 29 Øre til 70 Øre pr. Liter. Det var jo et ordentligt Nysepulver til Forbrugerne, og det kan derfor kun glæde mig, at Selskabet dog fik Lov til at trække noget i Land; idet det efter højtideligt at have bekendtgjort i Bladene, at fra den og den Dato var Prisen forhøjet fra 29 til 70 Øre, nogle Dage efter maatte meddele, at det gjaldt dog kun den nytillførte Petroleum og ikke den Petroleum, som de handlende havde paa Lager. Det havde imidlertid været rart for de handlende, der fuldstændig er i dette Selskabs Vold, idet de kun har at parere Ordre — naar Selskabet meddeler, at nu er Prisen den og den, har den saakaldte „frie“ Handelsstand ikke andet at gøre end at tage den Pris; Selskabet dikterer, selv om man finder den aldrig saa urimelig høj; hvis ikke de gør det, bliver de straks berøvet Adgangen til at sælge Petroleum —, det havde været rart, siger jeg, baade for de handlende og for Publikum, om man havde undgaaet alt det Spetakel og al den Fortræd, der har været, idet det selvfølgelig forvoldte megen Ulejlighed at faa det Forhold bragt i Orden. Der er imidlertid her et Spørgsmaal, jeg vil rette til den højtærede Indenrigsminister. Ved den sidste Bekendtgørelse blev det meddelt, at den Petroleum, som de handlende havde paa Lager, maatte de kun tage 29 Øre for, men hvorledes gaar det med den Petroleum, Selskabet selv har paa Lager? Man kan vanskeligt tænke sig, at deres Lagre pludselig skulde være helt udtømte. Bliver der da ført nogen Kontrol med, at den Petroleum, dette Selskab har liggende omkring i sine Tanks, bliver solgt til den gamle Pris, 29 Øre, eller er det kun de handlende, dem, som kun har et lille Lager, der bliver afskaaret fra Prisforhøjelsen? Det er et Spørgsmaal, som de handlende diskuterer meget i disse Dage, og det har selvfølgelig ogsaa Interesse for Forbrugerne at vide, om Selskabets Lagre er indbefattede i denne senere Bestemmelse. Der er i det hele adskillige, der mener, at det var en alt for glubsk Prisforhøjelse, som her fandt Sted. Dette